

עין משפט
גד מצות

ב א מ"י פ"ב תל'
שחטה הל' י סמג
עשין סג טיש"ע י"ד ס'
כא ס"ד:
בא ב מ"י פ"ג סס הל"ט
סמג סס טיש"ע י"ד
סימן כד סעיף י:

כבד ג' מ"י' שס' ופ"ט
 ופ"ח' מהל' שאל
 אבות העומדות הל' ג' עור
 וי"ד ק"י כח:
 כג' ד' מ"י' פ"ט מהל'
 שחטת פליט' כג' כג'
 עסקן כג' טו"ש' וי"ד ק"י
 כל טעין ז'
 כד' ה' ו' מ"י' שס' הל"י
 טו"ש' שס' טעין ח':
 כה' ד' מ"י' שס' וטעין כ"ח'
 וכל"מ טו"ש' שס'
 טעין י':

בז' ח' מנח' פ"ב שס הל"ט
 ופ"א מהל' פסול'
 המיקדשין הלכה ד' עמג
 שס טושי"ע י"ד ק"י כד
 פסול' ב'

כֹּחַ ט מִי פִינ מַלְכֻת
שְׁחִיטָה הָלִי טַמֵּן שֶׁ
טוֹשֵׁעַ יוֹדֵד (סָר) כֹּחַ טַמֵּן
(ג) (סָר) כֹּחַ טַמֵּן דְּ
כֹחַ י מִי שֶׁ הָלִיט וּפִינ
הָלִיט טַמֵּן שֶׁ
טוֹשֵׁעַ יוֹדֵד שֶׁ שְׁחִיטָה
כֹּחַ ב מִי שֶׁ פִינ הָלִיט
טוֹשֵׁעַ שֶׁ טַמֵּן כֹּחַ

ג' ל' מתי' שם הל"ט ט"ש"פ
 שם ט"ז ג'
 ג' ל' מתי' שם ו' ע"ז ג' כ"ח
 (ו' ע"א הלכה ט'
 ט"ש"פ שם ט"ז ג' (ו' ע"ז)
 ח ט"ז ט"ז
 ג' (מתי' שם ט"ז הלכה י"ז
 ט"ש"פ י"ז ט"ז ג' ט"ז
 ט"ז

מוסף רש"י

תחת השני, כן הסמן
לצאת ולסמן לב, התו
את הראש בבת אחת.
שלא הולך והביל, היט
דרסה ולעיל ט.

דביו גרשום

ורשטן שטאט און ער חלבו
 שישטא אן חקנה (דאס)
 וואלט איר לעמער וואס
 [בושטן] "ש" אלז א
 פאנאס פאר איר וואס
 בני אדם אין חשישן
 שטאמ דורסן ווע ער
 זאל ליכער און
 חשישטן שטאמ מוז
 יאזאן איר האט נאך
 אהר וואס יאזאן וואס
 ווען חשישה: ער אין
 חשישטן שטאמ דורסן ווע
 ווע ווען חשישה
 הערשטן חשישטן
 הספר באליכטן וואס
 חשישה: פערטע
 ר' יואל לעמער וואס
 שטאמט בן עקיבן ווע
 בני אדם חלומר וואס
 איינזאמטן שטיין וואס
 חקנה קאן לעמער וואס
 לעמט וואס שטאמט
 חקנה שטאמט שטאמט
 איר וואס לעמער וואס
 חקנה דורטן איינזאמטן
 שטיין שטאמט חקנה
 שטאמט לעמער וואס
 שטאמט חקנה שטיין
 אונזן חקנה (אין חקנה)
 וואס איר חקנה
 וואס לעמט בן עקיבן
 ווע בני אדם וואס
 מוז: איר וואס
 ער חלומר און חקנה

השוחט פרק שני חולין

למדנו רבינו משנתנו בשני ספרים ובשני בני אדם. משמע שכן הלכה דעמיס ושלשה מקומות שחיטה כשרה כזה"ג גרים למדנו רבינו משנתנו בספרין אחד ו' בני אדם כלומר היאך אתה אוכל ומ"מ כיון דלא חש לדבריו ואכל משופרי שופרי

שְׁמָא יְדָרוּסוּ זֶה עַל זֶה
אֶת הַחוּשֵׁט לַמִּטָּה וְאֶת
הַחוּשֵׁט לַמַּעֲלָה וְאֶת
בִּשְׂרָה אֲמָאִי וְהָאֵלִיב
מוֹתִיב לֵה וְהוּא מִפְּרָק
בְּקוֹלָמוֹס הָהוּא תוֹרָא
מִקּוֹמוֹת עַל רִבְזָא
שֶׁל מְשׁוּפְרֵי שׁוּפְרִי
רְבִינוּ מִשְׁנַתֵּינוּ בִּשְׁנֵי
אֲמַר רַב יְהוּדָה אֲמַר
בֵּין סִימָן לִסִּימָן וּפְסָמִי
בִּשְׂרָה מָאִי קַמִּי לִתְנֵי

הסבין תחת השני וְנִבְלָה ר"ע אומר מרפּ מלמטה למעלה רלא אבל מלמעלה למטה אימא שפיר דמי רקמ" רב אמרי תחת העור לבי רב דאמרי תחת מטלית מהו * תחת ¹⁶ כעי רב פפא החלידי' ר' חיקי: מתני' ¹⁷ השני שחיטתו כשרה * שנים שחיטתו עברה לטעמי

[illegible][illegible]

האחד והחלוד תחת המעינות שנאמר ושחט סימן שני ושהה צנינו
אפילו הולך והביא כל היום כשר ומנעוהו לן אם שחט
הוא דמכשיר במקומו רעה אפילו הולך והביא כל היום כשר שמה
כאלו נחמך כולו וכשמולך ומביא כל היום כולו באותו מי

תנא רבי רבי שמעון ורשבא אין יושבא אלא ופשיה למע"ל למיורא

שטאט ידרוסו. דמחיר זזה מושך לכאן וזה לכאן ושניהם דוחקים
סבין על הזוהר יש לחוש שלא יחזיר הרשע בנת אחת: **יובל קולמוס.**
באלכסון דבליה חד מקום הוא ושושנת קריינא ביה והתחיל בקנה
למעלה וחתך שפיט כלפי מעה בתקופת שחיתות קפה המהילה
שחיתות ויושט וכן מלמטה למעלה:

למדתו רבנו. בקהלת וז' משכילי
דקמי שני אוחזין בספקן אפילו
בשי ספקין קמחש: ופסקו. למחזון.
הלכתו אלל שהחליד וחזר והוילא את
הספקן וחזק העילון דקרי: פסם
השני. ששטח כדר את הראשון:
נכלה. וזמנה: למטה: ומטה:
ישמש בשנים ועלשה

ר' שמואל בר מרתא
ל' רבי זירא למרתנו
כנינו וב' בני אדם
החליד את הסבין
פסלה תחת העיר
א' שהחליד את

וכל חיקו לאסורא לתומר: האליד
 כמיטות סימנין. לאחר ששטת רובו
 נהכשר מי אמרין הא חשמיטת שפיר
 ברוב סימנין או ללמא כולה חדא
 שמיטת הא וזאת חדא ודמיטת
 קמא פשטא לן דנבלה דלמי: סיקו.
 ולתומר. וגבי הגרמה נמי דפירקא
 קמא (לפני יט.) בין שטת שליש והגרם
 שליש ושטת שליש בין הגרם שליש
 ושטת שליש והגרם שליש בין שטת
 שליש והגרם שליש חתכה לן חתכה לן

למחלל סביבה לן כרנן טרופי
דמיטריו בכל חדל מנייה ועדין
לחומר. ואע"ג דשנין לעיל ודק טו.
שטח חצי גרמה וזהה זה ומרה
כשרה ואוקימנא בעץ ואכרנה ממה
נפשה דא מחלה עד מחלה כרוב
עבד ליה רובא אלחמא דמבי עבד רובא
ככרות לא חייס לפסולא דמיטוט
לא סמכין אלהוא שניא דדימו הוא
דחייס לעובד משום דמחלה על
מחלה אינו טרופא וזכחטיה קמימחא
לא מדי עבד וכי שזה פכלא
קנה לא איטריף אכל במיטוט בתרא
בין דקנה ובין דוושט ובמיטוט קמא
דוושט מיטוטא ואף בהלות גדלות
כמזב ויהיכא דשהה וזכמינין בין
מחלה ובין כזוף אסור דלן דלא
אפשיט לן עדינין לחומר: בתין דלא
שניס אוחוין כסכין ושוחטין. בהמה
אחת: הפיו אם הראש ככת אחת.

הסבין בנה ופוסק והיא דרסה: כהלס המחז קנהו או דלעת דוחק
הראש: גמרה דלשונה עד שלל הספיק להולין או הולין **חולל**
 במשיכה הומו הראש עד שלל הספיק להביא: **אס ים בסבין מלל חולל**
 חול ללור דדמוקי בגמרה ובלא ים כלל הולל או הוצלה וכשר שיש בו
 דבי לשחוט במשיכה כלל דרסה כלל אס אין חורק הסבין מלל עטובי
 הולור או חול ללור: מהו דרסה היא שאלן הסמינן נחמבין במשיכה
 לו ללדה כלל דרסה: **אס ים בסבין מלל חולל אחר:** חולל בגמרה ובלא
 חול לשון הולורס דים בו שיעור שלל חורבין: **אמר:** מער דל
 קטן מלל: **אפי' בליומל:** אפי' דליכא למיגור אטו ים לו קרנים
 דלקמן ובלא: **בב' חן שחוט:** מה חן הולל במשיכה אף שחטה
 במשיכה: **ובכ שחוט:** משוך. שהוא רך ומושיג אומר כעין שעושין לזרפי
 מוחש חוטין שעושין מהן מחטין: **שעטובי כחוט:** ויחוט כמו שחוט
 כלל שחט לאו לשון משיכה הוא: **בדק לבו גיר:** מפנימה
 גירפי

סימנים דלקתן מפרש דקאי אשוחט בסכין רעה דקאמר התם
 ו של אחד והולך והציא כל היום כולו במיעוטו מהו דלמא
 מיני במתעסק לחתוך הסיומון אבל כאן שכבר חתך רובו הרי הוא
 שטא הוי כאלו מולך ציד וברגל יוש כאן שהיה ופסולה:

היה דרים בריש פיקקן (לעיל מ.) ושחט במקום ששח וטרו תרתי ש"מ:
מוק

מסורת הש"ס

(א) ולקמן להלן (ב) ולעיל
(ג) כ"ח : ובהקדים,

תורה אור השלם

1. חזן שחוט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקברו ישים אָרְבו: ירמיהו ט ז
2. ויעש המלך שלמה מאתים ענה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת:

גליון הש"ס

גמ' יחזק צטר מחסוק.
עין נמרות לו ע"כ חוס'
ד"ה השוחט:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חקן ויזי
 ויזי סה"ה פנול' קמא
 וקמא לל' (ב) תנ"ה ד"ה
 הליד הספין ויזי שאני
 מפורע קא משמע לן
 דאינה מפורעא סתם
 סתם: (ג) (ד) ויזי
 נתחב לראש: (ה) ויזי
 הליד תנעוט ויזי דדלתא
 אש תחז הספין תחת
 מעוט הימין וישט
 תרוב: (ו) סתם מיניא
 ליה כשתחז: (ז) בא"ד
 דשבייה ק"י כדז בהמה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א) תד"ה התל"ד במישוט
וכו' חס' (לאחר שחיטת
הדג) עקר המישוט וכו'
:לל

לעזר זיין

פילטרייזד, מרופד, מורבק
כמו שמורבקים גימי לבד.

שימה מקובצת

6 צמר מסיבך מהר.
יב ש' חס' בכורות דף
כד ע"ב: **3** בקולמוס
באלמסון וכו'. ג' בשני
דש"י כתי' מצאתי שחט
את הושט למעלה ואת
הקנה למטה קס"ד ששחט
בשני מקומות למטה
סימן א' ולמעלה סי'

אך וברלא שיהי עתה
 ז' וכן חלטה למעלה
 ואותו חלטה סיגים
 שבין שחיתות אלו נשחית
 ארז ולבן ומוכס
 את השחיתות שאינה
 נהיית חלק מבקש את
 היות הריאול לה שחיתות
 שחיתות מפרעת השחית:
 והיותו נהיית כמיעוט
 סיגים בין בתחלה ובין
 בסוף: שחיתות שאינה
 מפרעת קביל דאית
 קמיעות כואב פוליה
 מסעות חלדה: א' הריא
 נבלה ובהגמרה נמי מסק:
 א' דירולא א' חתב
 הסבין חתה (הסיגים)
 מיעוט סיגין ושחית הריב
 ל' שחיתות: א' אלל סיגים
 דשיגין מה שחיתות:
 א' אללי י' שחית
 מיעוט קמא: